

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍՏ Ս. ՍԱՐԳԻՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Սույն թվականի ապրիլի 3-ին Նորին Սուրբ Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա. Ամենայն Հայոց կաթողիկոսը Արարատյան Հայրապետական թեմի առաջնորդական փոխանորդի և թեմական խորհրդի հրավերով այցելեց Արարատյան թեմ՝ Ս. Սարգիս եկեղեցի՝ ճախագահելու «Հանգատյան» հոգեպարար արարողությանը:

Նորին Սրբությանը Ս. Սարգիս եկեղեցու մուտքի մոտ դիմավորեց և բարի գալուստ մաղթեց Արարատյան թեմի առաջնորդական փոխանորդ Տ. Գարեգին եպս. Ներսիսյանը: Վեհափառ Հայրապետը եկեղեցական թափորով և «Հրաշափառ»-ով առաջնորդվեց եկեղեցի:

Ղողանչեցին եկեղեցու զանգերը և սկսվեց Հակումի հանդիսավոր ժամերգությունը: Սրբազն արարողության ընթացքին, հանուն Արարատյան թեմի, առաջնորդական փոխանորդ գերաշնորհ Տ. Գարեգին եպս. Ներսիսյանը, ողջունելով Վեհափառ Հայրապետի օրինաքեր այցը, ասաց.

«Վեհափառ Տեր.

Քաղաքամայր Երևանի հավատացյալները այսօր առավել բազմամբոխ հավաքվել են առաջնորդանիստ Ս. Սարգիս եկեղեցի՝ սրբազն այս հարկի տակ ողջունելու Զերդ Սրբության շնորհաբեր այցը, որպես սիրո և երախտագիտության արտահայտություն նվիրաբերելու Զեզ իրենց հոգու բարեւաչափ և խնկալի զգացումներից գեղարիուս մի փունչ՝ աշահամրույր-եր, բարեմաղություններ հավատավոր շրջունքներից և օրիներգություն:

Հավատացելոց այս ճոխ և յորորինակ աղոթքի փնչի հետ մեկտեղ աղերս ենք վերառաքում առ Սաստված և մենք՝ թեմիս հոգևոր պաշտոնելությունը, թեմական և եկեղեցական մարմնի անդամների հետ, ասեղով. Տեր, երկար կյանք տուր Հայրապետին, երկար օրեր Հայոց Հոր, անսասան պահիր միշտ Մայր Հայրենիքը մեր և Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը:

Վեհափառ Տեր, Մեծի պահոց լրումն Ս. Սարգիս եկեղեցի կատարած այսօրվա Զեր այցը թեմիս հոգևոր դասի և հավատացելոց համար ունի բացառիկ նշանակություն: Զեր ներկայությունը ուղենչում է մեր մոտածումների և խոհերի ճանապարհ՝ հաղորդվելու Զեր հավատքին, խոսքին և գործին, որոնք փառք և անմահություն բերեցին Զեր անձին և առավել շուրջ ու վեհություն հայոց Հայրապետական գահին, իսկ մեզ՝ հավատացելոց, հոգևոր կյանքի վերազարթոնք, մեր խոնարհյալ վանքերի մի նոր հառնում: Եվ ի լրումն այս ամենի լուսագցյաց և շինարար մի Հայրապետ՝ Սատվածահան և ազգամվեր կյանք ապրելու պահառ մի օրինակ ամեն հայի:

Սիրելի Վեհափառ, կարծում եմ մեր հավատացյալների ցանկությունը արտահայտած կլինեմ, Զերդ Սրբությանը խնդրանք ներկայացնելով, որ այսօրինակ այցեր Արարատյան թեսի եկեղեցիներ ավելի հաճախ լինեն: Ծիշու է, հայ հավատացյալը ամենուրեք հոգևոր հաղորդակցության մեջ է Զերդ Սրբության հետ, շնորհիվ ստեղծագործ և շինարար հայրապետիդ բազում ներդրումների մեր ժողովոյի հոգևոր, կրտսական և մշակութային կամքի անդաստաններում, սակայն հայ հավատացյալի անմիջական մերձեցումը Հայոց Հայրապետին կենսական է իր հոգևոր կյանքի, ազնիվ նկարագրի, հայրենանվեր հոգու կերտման և արդյունավորման համար:

Հրավիրելով Զերդ Սրբությանը բաշխելու մեզ Ամենայն Հայոց Հայրապետիդ պատգամները և հորդորները, մենք մեր ձայնն ենք բարձրացնում առ Աստված՝ մաղթելով Զեզ երկար կյանք և արևշատ օրեր, որպեսզի Լուսավորչի կանթեղը Զեր ձեռքում ընդ երկայն ավորս առաջնորդեք Եկեղեցին և համայն ժողովրդին հայոց, որ ի Հայաստան և որ ի ափյուս աշխարհի, դեպի լուս և խաղաղություն: «Ամեն հայի սրտից թիած լսիր այս ձայն ով Աստված» ամեն»:

Այնուհետև սրբազնը հրավիրեց Վեհափառ Հայրապետին տպու իր հայրական հորդորներն ու հայրապետական օրինությունները հոգևոր դասին և հավատացյալ ժողովրդին.

«Հանուն Հոր և Որդու և Հոգվոյն սրբու ամեն»:

Ողջուզն և Աստվածային օրինություն ձեզ բոլորի Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնից:

Սիրելի հավատացյալներ, ես եկել եմ վերստին այստեղ՝ ձեր աղոթքի տուն, հանդիպելու ձեզ հետ աղոթքի պահին: Հոգեպես միխթարված եմ, որ տեսնում եմ մեծ թվով հավատացյալներ այս առիրով: Վստահ եղեք, թեն հաճախ չեմ այցելում ձեր եկեղեցիները, սակայն այստեղ՝ Էջմիածնում, միշտ իմ մտապատկերի առջև կաք տեսապես. մեր հայրապետական Արարատյան թեմը, իր եկեղեցիներով, իր թեմական առաջնորդով, հոգևոր ուխտապահ սպասավորներով և համայն ժողովրդով՝ հոգևոր հաղորդակցության մեջ: Այդպես իրականանում է նաև եկեղեցու գաղափարը, որ, ինչպես գիտեք, ոչ միայն արտաքին տեսքն է, ճարտարապետական կառուցվածքը, այլ ժողովրդի մեկտեղումը մեկ հարկի տակ նույն զգացմունքներով առ Աստված, որովհետև Աստված է և Աստծո գաղափարն է, որ իրականում միավորում է մեզ: Սփյուռքի հայությունը՝ արտասահմանի մեր հոգեվոր զավակները նոյնպես հարյուրավոր և հազարավոր կիլոմետրեր հեռավորության վրա են գտնվում Ս. Էջմիածնից, մեր Մայր Հայրենիքից, բայց եկեղեցվոյ և մեր սուրբ հավատքով մենք կազմում ենք Հայ Եկեղեցվոյ զավակների միասնություն՝ մեկ ազգ, մեկ ժողովորդ, մեկ սիրու, մեկ հոգի:

Ս. Էջմիածնին միավորում և միատեղում է համայն մեր ժողովորդը ի Հայաստան և ի ափյուս աշխարհի:

Ահա ես ձեզ բերում եմ հայրական սիրու ողջուզն և Աստվածային օրինություն այն սուրբ սեղաններից: Ես բերում եմ նաև այստեղ իմ ողջուզնը և գնահատանքի խոսքը ձեր թեմակալ առաջնորդին՝ գերաշնորհ Գարեգին եպիսկոպոսին, որ իր ողջ էռթյամբ նվիրված է մեր Եկեղեցուն, նվիրված է ձեզ, և տիվ ու գիշեր շանք չի խնայում իր պարտքը կատարելու համար Աստծու առաջ, Ս. Էջմիածնի և ձեր բոլորի առաջ: Ես իմ գնահատանքի խոսքը բերում եմ նաև Արարատյան թեմի հոգևոր դասին, Արարատյան

Վեհափառ ՀԱՅՈՒԹԵՏԸ ՔԱՐՈԶԻ ՊԱՀԻՆ ԵՐԵՎԱՆԻ Ս. ՍԱՐԳԻՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ
ՀԱՆԳՍՏՅԱՆ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹՅԱՆ ԸՆԹԱՑՔԻՆ

(Յ ապրիլ 1987 թ.)

թեմի թեմական խորհրդին և եկեղեցական վարչությանց, գործադիր մարմինների բարեջան անդամներին, որոնք ջանք չեն խնայում, որպեսզի չեն և պայծառ մնան մեր աղոթքի տները ողջ Հայաստանում:

Սիրելի հավատացյալներ, խոսեցի պատասխանատվության մասին: Իրոք ամեն մարդ ինչ-որ պարտականություններ ունի իր կյանքի ընթացքում և՝ ընտանեկան հարկի տակ, և՝ հասարակական կյանքում, և՝ եկեղեցական-համայնքային կյանքում, և՝ աշխատանքի վայրում, և՝ իբրև քաղաքացի մեր Մայր Հայրենիքի: Կարծում եմ, ամեն գիտակից անձնավորություն աշխատում է իր կարողությանց չափով, իր հնարավորության չափով այդ պարտականությունները կատարել: Որովհետև մարդը աշխարհի վրա միակ գիտակից էակն է, որ պատասխանատու է իր արածին, իր մտածածին, իր գործին և ունի հնարավորությունը անդրադառնալու իր արածին իբրև լավ և չար, օգտակար և վճասակար: Մեծի Պահոց այս շրջանին եկեղեցին մեզ հրավիրում է ինքնաքննության, ինքնաճանաշման, ի հարկին ինքնադատության և ինքնակատարելագործման: Հիշում եք, Հիսուսի Անիրավ տնտեսի առակը հենց այդ պարտականության հետ է կապված: Տնտեսը իրեն հանձնված գործը կատարեց, որովհետև օժտված էր խելքով, ճարպիկ էր, գիտակից էր և երկար ժամանակ գործը առաջ տարավ իմաստությամբ: Երբ վերադարձավ տանուտերը, ասաց. «սուր զիաշի տնտեսութեան քոյ»: Տնտեսը ներկայացրեց, բայց պարզվեց, որ բոլոր անազնիվ գործերը իր սեփական օգուտի համար էր կատարել, չարաշահել էր տանուտերի վատահությունը. տանուտերը նրան պաշտոնից հեռացրեց: Այս փոքրիկ պատումը մեզ հիշեցնում է, որ կգա մի օր, երբ մեզ բոլորին կուղրի այս կոչը, այս հարցումը՝ «սուր քո տնտեսության հաշիվը»՝ քո կյանքի գործերի հաշիվը, քո կատարած գործերի հաշիվը: Եվ երանի այն մարդկանց, որոնք արդար գործեր են տեսել, ազնիվ աշխատանք են կատարել, հավատարիմ են մնացել իրենց տիրոջ, իրենց պարտքը կատարել են ազնկությամբ: Եթե ամեն մեկը իր պարտականության գիտակցությունը ունենա, իր արածի և չարածի կշիռը կարողանա ճիշտ չափել, կտիրի համերաշխ կյանք, խաղաղություն, մանավանդ փոխադարձ սեր: Այս բոլորին ավելացնենք մեր պարտականությունները դեպի մեր ժողովուրդը, մեր երկիրը, մեր Հայրենիքը, որը ահա վերածննդի շրջան է ապրում ավելի քան 60 տարիներ:

Ահա այս մի քանի հորդորներով ես կուզեի վերջացնել իմ խոսք՝ կրկին իմ աղոթքը բարձրացնելով դեպի երկինք, որպեսզի Աստված նախ և առաջ հաստատու պահի աշխարհի խաղաղությունը, որով պայմանավորված է ամեն ինչ՝ մեր կյանքը, մեր գոյատևումն իսկ այս աշխարհի վրա: Ահա այդ աշխարհի խաղաղությունն է ժողովուրդների միջև՝ պետությունների միջն, հատկապես մեծ պետությունների միջև համերաշխ գոյակցությունը, որ մենք ցանկանում ենք Աստծու օրինությամբ առավել և առավել ամրապնդվի, որպեսզի մեր երկրագնդի ժողովուրդները և մեր փոքրիկ հայ ազգը այլևս անցյալի արհավիրքները և տառապանքներն ու կործանումները չտեսնի: Եվ աղոթում եմ նաև մեր Եկեղեցու անսասանության և պայծառության համար ի Հայաստան և ի սփյուռք աշխարհի: Քիչ առաջ ես ասացի, թե ինչպիսի պատմական առաքելություն ունի Հայաստանաց Եկեղեցին մեր ժողովուրդի կյանքում: Եվ ահա այդ առաքելությունը ես ցանկանում եմ, որ շարունակվի, իրագործվի հետզհետև առավել ազգահաստատ իրագործումներով:

Եվ վերջապես կուգեի կրկին անգամ Աստուծո օրհնությունը բերել ամենքիդ և մաղթել ձեզ քաջառողջություն հոգվո և մարմնո, ներքին հավասարակշռություն և խաղաղություն, որպեսզի ամեն մեկդ ձեր կյանքի ճանապարհին ապրեք և գործեք իբրև բարի քրիստոնյաներ և արծանավոր զավակները հայ ազգին: Վերստին աղոթենք առ Աստված մեր բուրիս խաղաղ և ապահով, երջանիկ կյանքի համար:

Ծնորից, մեր և խաղաղություն Տեառն մեր Հիսուսի եղիցի լնդ ձեզ ընդ ամենեպանդ, ամեն»:

Հավարտ սրբազն արարողության հոգևոր դասը, թափոր կազմած, «Ամեն հայի սրտից բխած...» հայրապետական մաղթերգով ուղեկցեց Վեհափառ Հայրապետին, որը հրաժեշտ առնելով իր հոտից՝ մեկնեց Մայր Աթոռ:

ԱՎԵՏԻՍ ՔՀՆ. ՊԱՆԻԵԼՅԱՆ

